

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

26. 09. 2022 - 02. 10. 2022

motto týdne:

„Lidé mluvili proti Bohu i proti Mojžíšovi.“

PONDĚLÍ 26. 09. sv. Kosmasy a Damiána, mučedníků

Lk 9,46-50; Žl 17,1.2-3.6-7 Komentář: **Job 1,6-22**

Velké pokušení: náš Bůh není jakousi pojistkou proti neštěstí. Je mnohem víc...

ÚTERÝ 27. 09. památka sv. Vincence z Paula, kněze

Job 3,1-3.11-17.20-23; Žl 88,2-3.4-5.6.7-8 Komentář: **Lk 9,51-56**

Nesvolávat oheň ani nehubit! To není náš úkol ani dnes.

Však už tenkrát Pán horlivce přísně pokáral!

STŘEDA 28. 09. Slavnost sv. Václava, mučedníka

1 Petr 1,3-6; 2,21b-24; Žl 1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd; Mt 16,24-27

Komentář: **Mdr 6,9-21**

Jen málo panovníků si vzalo k srdci slova z knihy Moudrosti. Ostatně nejsou určena pouze jim. Každý, kdo za někoho, za něco zodpovídáme, se jimi můžeme inspirovat.

ČTVRTEK 29. 09. svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

Dan 7,9-10.13-14 ; Žl 103(102),20 Komentář: **Jan 1,47-51**

Ježíšem slíbení andělé – poslové Boží – sestupují i dnes na Jeho církev.

Čím jsem vnímavější, tím víc ocením jejich aktuálnost. A jejich ruku na tepu doby.

Někdy na rozdíl od naší strnulosti...

PÁTEK 30. 09. památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Job 38,1.12-21; 40,3-5; Žl 139,1-3.7-8.9-10.13-14ab Komentář: **Lk 10,13-16**

Na některé lidi možná shlížím svrchu; ale kdyby se jim dostalo tolik milostí jako mně (mši svatých, promluv, svátostí), nebyli by dokonalejší, nebyli by přede mnou?

SOBOTA 01. 10. památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky

Job 42,1-3.5-6.12-16 ; Žl 119,66.71.75.91.125.130 Komentář: **Lk 10,17-24**

Radostný návrat dvanácti učedníků budí obdiv a trochu závisti. Není naše působení občas bez radosti proto, že jsme opustili jadrnost Ježíšovy zvěsti?

27. neděle v mezidobí - Cyklus C 02. 10. 2022

„Mít tak moc hory přenášet“, mohli bychom si povzdechnout. A co když to jde? Ne, dnešní neděle neslibuje žádné ezoterické kejkle s energiemi. Nabízí ale zastavení nad fenoménem víry. Co víra je a jak se projevuje? Jaký je rozdíl mezi „věřit v něco“ a „věřit někomu“. Modleme se dnes za dar víry pro sebe i pro naše blízké.

1. ČTENÍ

Habakuk vystupuje před rokem 597 př. Kr., kdy Judsko prožívalo již deset let ohrožení od Babyloňanů. První část knihy se skládá z Habakukových otázek kladených Bohu a Božích odpovědí. Poslední věta naší perikopy je zcela zásadním

argumentem v textech Nového zákona (Řím 1,17; Gal 3,11; Žid 10,38). Hebrejské slovo „emuná“ znamená „věrnost“, ale i „víru“ a odvozuje se od něj i slovo Amen.

Hab 1,2-3; 2,2-4

Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, – ty však neslyšíš; křičím k tobě: „Násilí!“ – ty však nepomáháš. Proč mi dáváš hledět na bezpráví? Můžeš se dívat na soužení? Zpustošení a násilí je přede mnou, povstávají hádky, rozmáhá se svár. Tu mi Hospodin odpověděl: „Napiš vidění, vyryj ho zřetelně na desky, aby ho mohl každý snadno přečíst. Na určený čas totiž ještě čeká vidění, spěje však k naplnění a nezklame. I když ještě prodlévá, počkej na ně, neboť jistě se splní, nedá se zdržet. Hle, zahynul ten, kdo nebyl upřímný v duši, spravedlivý však bude žít pro svou věrnost.“

ŽALM 95

Nezatvrdit srdce je zásadní podmínka, aby člověk mohl vidět velké Boží skutky. A jedině tak může chválit Boha.

Odpověď: Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

Pojďme, jásejme Hospodinu, – oslavujme skálu své spásy,

– předstupme před něho s chvalozpěvy – a písněmi mu zajásejme!

Pojďme, padněme, klaňme se, – poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem!

– Neboť on je náš Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: – „Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, – jako tehdy v Masse na poušti, – kde mě dráždili vaši otcové, – zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. ČTENÍ

Pokračujeme v četbě pastorálních listů. Timoteus byl spolupracovníkem svatého Pavla a později biskupem v Efezu. V textu narazíme na poznámky k tehdejší praxi církve, jako bylo vzkládání rukou v rámci biskupského svěcení či chápání víry jako svěřeného pokladu, tedy čehosi tradovaného – předávaného.

2 Tim 1,6-8.13-14

Milovaný! Vybízím tě: zase oživ plamen Božího daru, který ti byl dán vzkládáním mých rukou. Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale ducha síly, lásky a rozvážnosti! Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána ani se nestyď za mě, že nosím kvůli němu pouta. Naopak: Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj přitom víru a lásku v Kristu Ježíši.

Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha svatého, který v nás bydlí.

EVANGELIUM

V předchozích textech nedělních evangelií se mluvilo o bohatství (Lk 16). Jde nejen o to být nespoutaný majetkem, ale k dosažení Božího království je třeba odpouštět (verš 3-4), věřit a s vírou jednat (verš 5-6), ale také mít pravdivé povědomí,

kým jsme my a kým je Bůh (verš 7-10).

Lk 17,5-10

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“

Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši:

‘Vyrví se i s kořeny a přesad’ se do moře!’, poslechla by vás. Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‘Hned pojd’ a sedni si ke stolu’? Spíše mu přece řekne: ‘Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.’ Děkuje snad potom tomu služebníkově, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‘Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.’

K ZAMYŠLENÍ

Nemalá část evangelia se skládá z drobných výroků, které autoři poskládali v různém pořadí a vložili do textu. Tak si počíná i svatý Lukáš. Výrok o víře šokuje. Copak apoštolové nenásledují Krista, protože v něj uvěřili?

Pán naznačuje, že o víru je třeba se opřít. Vložit důvěru do toho, co jsme vírou přijali. Nikdo by neporoučel stromu, aby se přesadil. Rozumově ví, že to je nesmysl. Pokud ale víra vede člověka ke krokům, které jsou za hranou běžné zkušenosti, je třeba ji brát vážně. Je třeba rozvažovat na jedné straně s velkou pokorou služebníků, kteří si Boha váží, a na druhé straně s důvěrou dítěte, které spoléhá na Nebeského Otce. Pán tedy necílí na nesmyslné či pomatené jednání. Ale poukazuje na ochotu opřít se o víru, protože víra zmůže velmi mnoho.

sv. andělé strážní

Bůh nám dal každému při křtu svatém anděla, aby nás střežil a vychovával. Andělé jsou s námi přítomni, přispívají nám, jsou s námi a pro nás. Nejstarší svědectví úcty k andělům strážným se dochovalo z IX. století, avšak uctívání andělů je starší než úcta ke svatým. V liturgii byla úcta k nim nejprve spojována se svátkem sv. arch. Michala. Zvyk zasvěcovat andělům strážným zvláštní svátek se začal šířit v XV. století ve Španělsku. Papežem Lvem X. byl potvrzen r. 1518. Od r. 1608, na žádost Ferdinanda II., byl Pavlem V. povolen slavit na habsburském území a na dnešní den jej stanovil papež Klement X. v roce 1670, s rozšířením na celou Církev a zároveň ustanovil slavení památky 2. října.

Začnu se v modlitbě dnes učit obracet na svého strážného anděla a budu pamatovat na to, že pro růst našeho vztahu je z mé strany také zapotřebí dbát na jeho vnuknutí. Bože, Ty ve své nevýslovné prozřetelnosti posíláš své anděly, aby nás střežili na všech našich cestách; vyslyš naše prosby a dej, ať nás jejich pomoc vždycky chrání, abychom pod jejich vedením šťastně došli do věčné radosti. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen